

మనీ కథ

అయ్యో చిట్టి

గుమ్మానికి అనుకు నిలబడి ఎదురు చూసోంది రాజమణి. అలా నుంచుని ఎదురు చూడడం ఎ/ సంవత్సరాలుంచీ ఆమెకు అలవాటే ఐన- ఆరోజు మాత్రం చాలా బాధగా ఉంది.

మొదటో-పొంగి పొద్దుతున్న తన తొలి యవ్వనానికి "కనకరాజు"నే అనకట్ట వెయ్యడం కోసం తమ "వెరటి" గుమ్మానికి అనుకుని నిలబడేది రోజూ...

తర్వాత - మనక మనక సంపాదనతో ముసలి తండ్రి ఎలానూ తన వెళ్ళి చెయ్యలేదని ఓ నిశ్చయానికి వచ్చేసి, కనకరాజుతో దూరానికి ఎగిరిపోయి.. కొన్ని రోజులు 'ప్రేమని తిన్నాకా' అసలు తిండికి సంపాదించడానికి ఉదయం వెళ్ళిన కనకరాజు సాయంత్రం తిరిగి వచ్చే పరకూ ఎదురుచూస్తూ నిలబడేది గుమ్మంలో...!

అటు తర్వాత- ఏదావి తిరక్కుందానే ఓ చిట్టితల్లికి తల య్యూకా... నాలుగో నాటికలా మాయమైపోయిన "మొగుడి" కోసం కళ్ళలో వత్తులు వేసుకుని ఆరు నెలల పాటు ఎదురు చూసింది గుమ్మంలో నిలబడే...!!

ఆ వై తర్వాత- ఎన్నాళ్ళనుంచో జవాయి పడిపోయిన ఇంటి అద్దె తీర్చడం కోసం తప్పని సరి పరిస్థితుల్లో- ఇల్లుగలాయనకి - తన శరీరం మీద సర్వహక్కులూ ఇచ్చేసుకుంది. కొన్నాళ్ళకు బాకీ తీరిపోయింది. తన శరీరం శరీరంలాగే (?) మిగిలిపోయింది- ఇది బాగానే ఉంది అనుకుంది రాజమణి. ఆ తర్వాత 'పాల' బాకీ- వెచ్చాల రొట్టు బాకీలు కూడా ఆ పద్ధతిలోనే తీర్చేసు కుంది.

అలవాటైతే 'బాధ' కూడా 'హాయి'గానే ఉంటుందనే 'నీతి'కి వచ్చేసిందప్పటికే :

అందుకే జీవనోపాధి కోసం ఆ మారాన్నే ఎప్పుడు, అప్పట్నుంచీ రోజూ చేస్తేపనే అది..... గుమ్మానికి అనుకుని నిలబడి ఎదురు

చూడడం...! కొన్నాళ్ళ క్రితం పరకూ రోజులు మామూలుగానే దొర్లిపోయాయ్, మధ్యలో ఎక్కణ్ణించి మొదలయ్యిందో గతుకుల-ముళ్ళ బాట...!

అప్పటికి నాలుగోసారి కుడికాలిమీద బరువుని ఎడమకాలిమీదకు మార్చుకుంది "రాజమణి"

కాసేపు కూర్చుంది- కూర్చుంటే కనబడ నేమో...నని మళ్ళీ నుంచుంది. తలుపుచాతై పోయిందేమోనని కొంచెం ముందుకు వచ్చింది, అలంబనలేని నడుము నిలబడలేకపోతే-మళ్ళీ వెనక్కి జరిగింది.

మగపురుగు కనబడగానే ఆశతో అడుగు ముందుకేస్తోంది. ఎవరి 'చూపాచూ తనమీదపడితే వెంటనే' పలకరిస్తోంది... "ఓసారిలా వస్తారా" అని, కానీ... ఆమె ప్రయత్నాలేవీ ఫలించడం లేదవళ; పాత ఒకరోత కనుక కొన్ని తెలిసిన మొహాలు, మొహాలు తిప్పుకుని వెళ్ళిపో తున్నాయ్, కొన్ని చూపులు మాత్రమే విసిరి పోతున్నాయ్.

ఆమెకి దిగులేసింది.. ఆమెకి జాలేసింది... తనకోసంకాదు... చిట్టితల్లి కోసం,

తనకేసి దిగులుగొ - జాలిగా చూసిన తల్లితో చిట్టితల్లి అంది.

"కాళ్ళు లాగుతుంటే కూర్చోమ్మా..."

"కూర్చుంటే ఎవరోస్తారమ్మా...!?" అప్రయత్నంగా జవాబిచ్చింది తల్లి.

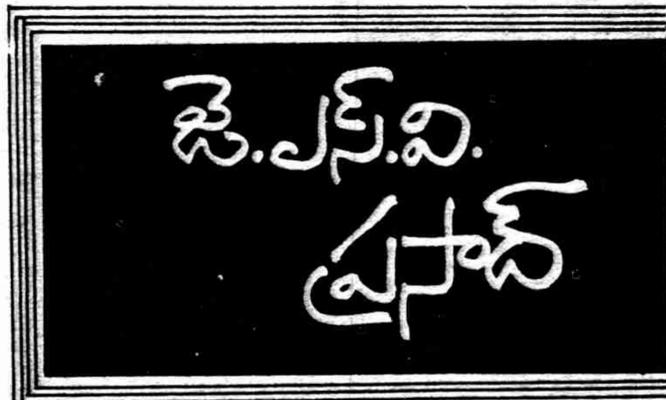
కొద్దిక్షణాలపాటు తల్లి మొహంలోకి తదేక దీక్షగా చూసింది చిట్టితల్లి.

"కూర్చుంటే ఎవరూ రారామ్మా...? అడి గింది అనుమానంగా, భయంగా, తనకేసి చూస్తూ వెళుతున్న ఓ యువకుడికి "తమ" భాషలో ఏదో సైగ చేస్తున్న రాజమణి కూతురికి జవాబియ్య లేదు.

"రారేమో...?" అన్న జవాబు తనకి తనే చెప్పుకున్నాకా రసారా చిట్టితల్లికి దిగు లేసింది... భయమేసింది... ఆకలేసింది.

"అమ్మో... ఎవరూ రాకపోతే ఎలా అన్నం తినడమెలా?? అన్న ప్రశ్న పెద్ద భూతంలా- ఆ "చిన్ని" మనసుని చొలిచెయ్యసాగింది.

ఇంటిలోని భాళి గిన్నెలవైపు 'దీనం'గా చూసింది. వీధిలోని మనుషులవైపు 'ఆశ'తో చూసింది.

ఎవరైనా వస్తే తమ కడుపులు నిండడం, రాకపోతే కడుపులు మండడం ఆ పసిదానికి అనుభవమే...! అందుకనే పదే పదే కోరుకుం టోంది మనసులో...

"ఒక్క నాన్నైనా వస్తే బావుండును...!" అని... తనకు తెలిసినంతలో" ఎవరైనా వస్తే జరి గేదేమిటో గుర్తొచ్చి ఆ పిల్ల నోటిలో నీళ్ళూ రాయ్.

ఏ నాన్నైనా వస్తే, ముందుగా తనకో పది వైసలిస్తాడు... ఇమ్మని "అమ్మ" చెపుతుంది. తను వీధి చివర బడికొట్టుకు వెళ్ళి ఏమైనా కొనుక్కుని తిని అక్కడే కాసేపు కూర్చుని వచ్చేసరికి నాన్న వెళ్ళిపోతాడు. ఏ నాన్నతోటీ మాటాడ నివ్వదు అమ్మ. అప్పుడసలు తనని ఇంట్లోనే ఉండనివ్వదు...!

నాన్న వెళ్ళిపోగానే అమ్మ బైటికి వెళ్ళి, బియ్యం-పకోడీలు తెస్తుంది. గంజి అన్నంలో పకోడీలు ఎంత బాగుంటాయో...!! వ్చే రెండో జుల్లెంది అన్నంతిని- ఇవాలైనా ఏ నాన్నైనా వస్తాతో రాతో...?

ఆశగా మళ్ళీవీధిలోకి చూడసాగింది చిట్టి తల్లి.

తల్లి మనసుకి పసిదాని ఆరాటం తెలు స్తూనే ఉంది. నీరసంతో మనకబారుతున్న కళ్ళకి ఆమె మొహంలోని ఆకలి కనబడుతూనే ఉంది.

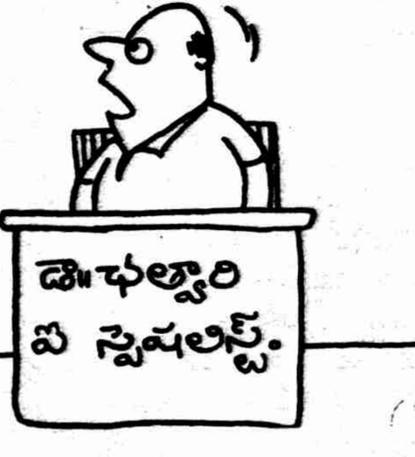
తనేం చెయ్యగలదు...? అశల తలుపుకి తసువిచ్చి నిలబడడం తప్ప...?

తమ ఖర్చేమో... ఆరోజు ఆ వీధిలో జన సంచారం కూడా తక్కువగానే ఉంది... తిరిగే కొద్దిమంది కూడా హతాత్తుగా ప్రవరాబ్యులై పోతున్నారు.

క్షణక్షణానికి శరీరంలోని సత్తువ దిగజారి పోసాగింది రాజమణికి. కళ్ళుబైర్లు కమ్మ

కు ఒక్కరు ఇద్దరుగా వస్తున్నారు డాక్టర్!

ఆ విషయం చెప్ప డానికి పదిమంది రవాలటయ్యా?

శ్రీవాసా

తల్లి

Madar

సాగాయ్, కాళ్ళు నిలబడలేమంటూ మారాం చేస్తున్నాయ్. ఆమెకు అర్థమవుతోంది - తను శోషించి పడిపోతోన్నానని... మనసులోనే ఆక్రోశిస్తూ వేడుకుంది కనుపించని దేవుణ్ణి... "ఓ దేవుడా... ఎవరైనా ఒక్కడు... ఒక్కడొచ్చే వెళ్ళేవరకూ కాస్త ఓపికవ్వ తండ్రీ..."

ఘరో రెండు నిముషాలకి రెండు కాళ్ళూ పట్టుతప్పి కుప్పకూలిపోతున్నప్పుడు అర్థమైంది దామెకి తన మొరదేవుడాంకించలేదని. తంగ్ మంటూ తలనేలకి తగిలి... కళ్ళు గిరున తిరిగి రెప్పలు మూసుకుపోతుండగా... భయంగా తన వైపు చూస్తున్న కూతురుకి నైగజేసింది రాజమణి "దాహం..." అంటూ..

మూలనున్న కుండలోంచి కొంచం నీళ్ళు తెచ్చి తల్లి నోటో పోసింది చిట్టితల్లి.

గుట్టక వేస్తూనే మగత మగతగా మగతలోకి జారిపోయింది పిచ్చితల్లి.

ప్రక్కనే కొద్దిసేపు మౌనంగా కూర్చుని, తర్వాత నెమ్మదిగా తల్లికి మెలకువ తెప్పించడానికి ప్రయత్నించసాగింది చిట్టితల్లి. క్రమంగా ఆమెలో భయం చోటుచేసుకోసాగింది... అమ్మాలే... అమ్మా... సుంచో అమ్మా... లేకపోతే నాన్నెవరూ రారమ్మా...; ఆకలమ్మా...; అంటూనే ఉంది... ఆమె ప్రయత్నాలేవీ ఫలించడంలేదు.

ఆ చిట్టి మనసులో ఒకటే ఆలోచన, గుమ్మంలో సుంచోపోతే నాన్నరాడు... నాన్న

రాకపోతే... తమకి అన్నం ఉండదు... అంతే...!

చాలానేపటికి కొద్దిగా స్పృహలోకి వచ్చి.. బలవంతంగా కనురెప్పలు విప్పకుంటూ చుట్టూ చూసింది రాజమణి. హఠాతుగా ఆమె దృష్టి ఒకచోట ఆగిపోయింది. ఘోరమైన ఇందికప్పు కూలి మీదపడిపోయింది. అదే క్షణంలో భరణి గర్జించలించిపోయేలా వెల్లుమునే కణ్ణంతో పెద విస్తోటం... !!

చేవుడిలాంటి కరకు కసాయి వాచొకడు తన సరదాకోసం పడుసులేని కత్తితో అమాయకపు 'మేక' తలను 'సగం' మాత్రమే సరికితే...? ఆ మేకతల్లి హృదయ విచారకంగా అరచినట్టు...!

ఒళ్ళు బలదరించేలా...!
రక్తం గడ్డకట్టేలా...!!
గుండె నిరయ్యేలా...!!!

దేవుడి చెవులు బ్రద్దలయ్యేలా...! భయం కరంగా...!! నిశ్శబ్దంగా...!!! కేకపెట్టింది రాజమణి తల్లి మనసు...!

గుమ్మానికి ఆసుకుని అచ్చం తనలాగే నిలబడి... చారేపోయే వాచినెవరినో అచ్చం తనలాగే "ఓసారిలా వస్తారా...?" అంటూ పలుకరిస్తోంది చిట్టితల్లి...! అచ్చం తనలాగే... అచ్చం తనలాగే... ఆ... చ... చ్చ... మే... త... న... లా... గే... ఎ... ని... మి... దే... ళ్ళ... చి... డ్డి... త... ల్లి...! హ... య్యో...!!

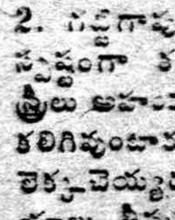
[గతవారం తరువాయి]

ముక్కు

మొహంచూసి అంతా చెప్పేయొమ్మ

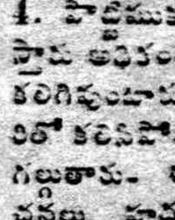
1. సూటిగావుంటే వాసిక: అతికంగా విజయవంతం కా తా రు జీవితంలో నితాయితేపదులు, తూచినట్టు ప్రకృత్యారు. ఉన్నత శిఖరాలు అధిరోషిస్తారు.

2. గడ్డిగావుంటే వాసిక: ని ము క స్పష్టంగా కనిపించే వాసిక కలిగిన ప్ర్రలు అహంవారులు. నిర్లక్ష్యభావం కలిగివుంటారు. ఇతరుల భావాని తెక్కచెయ్యరు. స్వయంగా నిర్లక్ష్యులు తీసుకుని, ముందుకి పొ గి నోతారు.

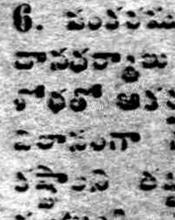
3. గుడ్డముక్కు: వ్యాధిలంఠోరాచిస్తారు. వాటిని సూటిగా జవాబుచెప్పరు అవారు. ప్రార్థనపదులు. వాడువాంఠ అతికం. కనాటికకర. అధికారం పొచ్చుక.

4. పొద్దిముక్కు: జీవితాన్ని శేషిస్తారు అధికంగా. విశాల హృదయం కలిగివుంటారు. ఆశాజీవులు. అందరిలో కలిసిపోయి మనసువిప్పి మూటక గట్టుతారు. శృంగారపరమైన ఆలోచనలు హృదయాటితే ప్రమాదంలో చిక్కుకుంటారు. చనవంతులునావనం కష్టం కానీ ముఖజీవనం.

5. పొడుగాడివాసిక: ఆ లో చి నా పదులు. మెదడు మరసుని కానిస్తుంది; ఇతరుల స్వభావం నేజం అరంచేసుకోలేదు. పరుగెత్తి పాలు తాగటం తప్పా. నిలవక నీరు తాగటం మేలు అని నిమ్ముకునే మనస్తత్వం.

6. మంకరముక్కు: జాలిహృదయం. దానరచ్యామ అధికం. యువ్యవ లోతలో ఆకరచేయంగా అవుపిస్తారు. విలాసంగా నీచవగలకు జీవితాన్ని. కష్టాని తట్టుకోగల గుండెత్తెక్కా వుంటుంది. పహాయుచేనే వర్ధుజం కలిగివుంటారు.

7. గుండ్రటి ముక్కు: పిపిరి గుండ్రంగా వాసికస్తవ్య ప్ర్రలు. అందరినీ ఆదరంగా, అస్యాయంగా స్వీకరించగల స్వభావం. జాలిహృదయం. అధికంగా పహాయుచేనే జీవనం. అయినా వచ్చే జీవన పహాయుచేనే జీవితం.

(వచ్చేవారం నోటు)

డి. తమా